

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2025 - 4238

Doknr.
32605568

Dato
27-08-2025

Folketingets Socialudvalg har d. 1. august 2025 stillet følgende spørgsmål nr. 718 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DD).

Spørgsmål nr. 718:

"Vil ministeren give eksempler på, i hvilke situationer en kommune har hjemmel til at fjerne et barn med så kort varsel, og vil ministeren redegøre for i hvilke tilfælde en klage over en ændring af anbringelsessted har en opsættende virkning? Spørgsmålet henviser til artiklen »Emil blev fjernet fra sin familie og flyttet til Fyn med en dags varsel?«, bragt i JyskeVestkysten den 1. august 2025."

Svar:

Jeg vil indledningsvist gerne understrege, at jeg som minister ikke kan gå ind i konkrete sager eller pålægge en myndighed at træffe en bestemt afgørelse i en sag.

I forlængelse heraf kan jeg generelt oplyse, at det grundlæggende er kommunens ansvar at sikre kontinuitet og stabilitet for børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet. Det er i den forbindelse kommunens ansvar at sikre, at et anbringelsesforløb tilrettelægges med udgangspunkt i barnets bedste.

Det klare udgangspunkt for lovgivningen er derfor også, at en afgørelse om ændring af anbringelsessted skal træffes ud fra barnets tarv. I de tilfælde, hvor det af forskellige årsager er nødvendigt med et skift i anbringelsessted, skal overgangen tilrettelægges så skånsomt som muligt under hensyn til omstændighederne i sagen. Ansvar for dette ligger hos den anbringende kommune.

En flytning af et barn eller en ung fra et anbringelsessted til et andet forudsætter både en afgørelse om, at anbringelsesstedet skal ændres, og en afgørelse om valg af det nye anbringelsessted.

Hvis det er nødvendigt at træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, kræver det som udgangspunkt samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år. Inden der træffes afgørelse om ændring af anbringelsessted, skal kommunen også indhente en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted til belysning af sagen.

Hvis der ikke kan opnås samtykke, er udgangspunktet, at det er kommunens børne- og ungeudvalg, der skal tage stilling til, om der kan træffes afgørelse om ændring af barnets anbringelsessted. Til brug for børne- og ungeudvalgets afgørelse skal kommunen udarbejde en indstilling, der bl.a. skal indeholde barnets holdning til ændring af anbringelsesstedet og en udtalelse fra det aktuelle anbringelsessted. Børn og unge, der er fyldt 10 år, samt forældremyndighedens indehaver kan klage over afgørelsen til Ankestyrelsen.

I helt særlige tilfælde, hvor det vurderes, at barnets eller den unges situation betyder, at sagen ikke kan afvente børne- og ungeudvalgets behandling, har formanden eller i dennes fravær næstformanden mulighed for at træffe en foreløbig afgørelse om ændring af barnets eller den unges anbringelsessted. Det kan være relevant i helt akutte situationer, hvor der er behov for øjeblikkelig indgriben af hensyn til beskyttelse af barnet eller den unge. En foreløbig afgørelse skal snarest muligt og inden 7 dage efter iværksættelsen af afgørelsen forelægges børne- og ungeudvalget til godkendelse.

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at Ankestyrelsen med principmeddelelse nr. 49-19 har fastslået, at en sag om ændret anbringelsessted, hvor der ikke kan opnås samtykke, ikke skal forelægges for børne- og ungeudvalget, når en "udefrakommende begivenhed" er årsagen til ændringen. Ifølge principmeddelelsen er der tale om en udefrakommende begivenhed, når behovet for ændring ikke skyldes barnets eller den unges forhold men forhold på anbringelsesstedet. Det kan eksempelvis være situationer, hvor et anbringelsessted lukker, eller en plejefamilie bliver opsagt.

Uanset processen for afgørelsen vedrørende ændring af anbringelsessted, kræver en faktisk flytning af barnet, som beskrevet ovenfor, at der foruden afgørelsen om ændring af anbringelsessted træffes en afgørelse om valg af nyt anbringelsessted. En sådan afgørelse træffes af kommunalbestyrelsen.

En afgørelse om valg af anbringelsessted kan ligeledes påklages til Ankestyrelsen, og klagen har som udgangspunkt opsættende virkning. Det betyder, at barnet som hovedregel ikke kan flyttes, før Ankestyrelsen har behandlet klagen over valg af anbringelsessted.

Dog er der efter retssikkerhedsloven en mulighed for, hvis særlige forhold gør det påkrævet, at kommunalbestyrelsen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted kan træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Det vil sige, at klages i så fald ikke tillægges opsættende virkning.

Når en klage ikke kan tillægges opsættende virkning, er det begrundet i, at en klage ikke må forhindre, at barnet eller den unge får den rette hjælp og støtte. Det kan eksempelvis være tilfælde, hvor socialtilsynet har truffet afgørelse om ophør af en plejefamilies godkendelse, eller andre forhold gør det nødvendigt at effektuere afgørelsen straks.

Opsummerende vil det således i hvert enkelt tilfælde bero på en konkret vurdering, om situationen er akut i den forstand, at der af hensyn til barnet eller den unge er behov for at flytte barnet straks. Hvis det ikke er tilfældet, skal den anbringende kommune sikre, at flytningen sker så skånsomt som muligt for barnet.

Det er utvetydigt kommunernes forpligtelse at sikre, at et anbringelsesforløb er tilrettelagt med udgangspunkt i barnets tarv, og jeg har naturligvis en klar forventning om, at kommunerne lever op til det ansvar.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister